

Ne İlk Ne de Son Olacaktır

– AliHaydar · 30 Aralık 2019

6 Kasım 2019 tarihinde Aksaray ilinde bulunan Merkez Mehmetçik İlkokulu'nda eğitim gören otizmliler öğrenciler çocuklar ile ailelerinin diğer öğrenciler velileri tarafından yuhalandığı ve okuldan istenmediklerini hep birlikte üzümlere izledik.

Yaşanan olayı üzümlere izlerken 2018 yılında bir etkinlikte konuşan otizmliler çocuğu olan ailelerin sözleri aklıma geldi.

2018 yılının 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Malatya Otizm Derneği tarafından Malatya Büyükşehir Belediyesinin destek ve katkılarıyla İnönü Kapalı Çarşı üzerinde ve 2 Eylül gününde ise MalatyaPark AVM'de düzenlenen "Otizm'in Farkında mısınız?" etkinliğine katılmışım.

İki gün süren etkinlik kapsamında otizmliler ve down sendromlu engelli çocuklar tarafından dans gösterileri, tiyatro skeçleri, müzik ve spor gösterileri sergilendiği gibi otizmliler çocuğu olan ailelerle de ufak bir söyleşi gerçekleştirilmişti.

Etkinlik süresince doyusuya eğlenen otizmliler ve down sendromlu çocuklar ile aileleri her fırsatta "otizm bir hastalık değil farklılıktır" diyerek topluma mesaj vererek bu toplumda bizlerde varız derken Malatya Otizm Denek Başkanı Alaettin Baydaş ise yaptığı konuşmada, otizmin bilinen tek çaresi kaliteli eğitim ve spor olduğunu belirterek, "Bugün burada otizm ile ilgili farkındalığı artırmak için çeşitli gösteriler ile canlandırmaya ve anlatmaya çalışacağız. Otizm gönüllüsü olarak otizmlilerin dünyasına sizler de dokunabilirsiniz." demişti.

Otizmliler çocuğu olan ailelerle yapılan söyleşiyi dinlerken duyduklarım karşısında bir anda gerilmişim. 21.yüzyılda, bilgi çağında bulunmamıza ve yıllardır verilen mücadelelere rağmen halen engelliler ile aileleri bilgisiz, ilgisiz ve duyarsız eğitimcilerden ve idarecilerden dert yanıp çektiklerini dile getirince deyim yerindeyse tepem atmışti.

Aileler sırayla söz alarak toplum içerisinde, çocuk parklarında, okullarda, toplu taşımada karşılaştıkları insanların bakışıyla ve yaklaşımlarıyla ilgili yaşadıkları sorunları dile getiriyorlardı. Konuşmacılar arasında bulunan Ayşe Ergen adlı annenin söyledikleri ise eğitimcilerin ilgisizliğinin ve duyarsızlığının had safhalarda olduğunu gösteriyordu.

Ayşe Ergen adlı anne, "Benim 8 yaşında otizmliler bir oğlum var. Ben size okulla ilgili yaşadığım bir sıkıntılar anlatayım. Ben Malatya'nın Doğanşehir ilçesinde oturuyorum. Özel eğitim sınıfı olduğu halde benim çocuğumu okula almadılar. Yedi ay boyunca uğraşmama rağmen son iki ay benim oğlum okula gitti. Milli Eğitim Müdürüne gidiyorum 'Ben otizm nedir bilmiyorum' diyor. Otizm sınıfı olan okula gönderiyorlar onlar kabul etmiyorlar. Özel eğitim sınıfı olan okula almıyorlar. Özel eğitim sınıfı olmayan öğretmen olmayan boş okula benim çocuğumun kaydını veriyorlar ve geri almıyorlar. Ben yedi ay boyunca mücadele ettim. Yedi ayın sonunda dernek başkanımız Alaettin Abi ile konuştum ve sayın valimizin katkılarıyla son iki ay benim çocuğum okula gidebildi. Bu ailelere neden bu eziyetleri yaşıyorlar? Neden benim çocuğumun okumak hakkı değil ki? Bütün çocukların okuma hakkı varsa benim çocuğumun da hakkı var. Ben haftanın dört günü Doğanşehir'den Malatya'ya geliyorum. İki gün

özel eğitim için geliyorum iki günde spor için geliyorum. Haftanın dört günü ben çocuğum için geliyorsam onlarda çocuğum okumasına engel olmayacaklar.” diyerek yaşadığı sıkıntıları dile getirmişti. Bu sözleri duyunca tepem atmıştı. Aynı aileler yaşadıkları sorunları o dönem ki Vali Yardımcısı Regaip Ahmet Özyiğit’in de katıldığı etkinliğin ikinci günü MalatyaPark AVM’de de dile getirmişlerdi. İşte bu olay aklıma geldiği gibi bundan iki yıl kadar önce de ilimizdeki Niyazi Mısri İlkokulu’nda eğitimin başladığı ilk gün okula giden engelli çocukların sınıfları kapatıldığından ortada kaldıklarına dair “Okul babanızın tapulu malı mı?” başlığı ile yazdığım yazıda belirtmiştim.

Yaşanan sorunlar sadece bunlar değil elbette. Yaklaşık iki üç ay kadar önce ilçelerimizin birinde yaşayan bir anne (ilçe adı ile anne adı bende mevcuttur) bana ulaşarak Cerebral palsli çocuğunun eğitimiyle ilgili yaşadığı sorunu anlatmıştı.

Milli Eğitim Bakanı Ziya Selçuk, Aksaray’daki son olayla ilgili yaptığı açıklamada “münferit” demişti ya işin doğrusu yukarıda şahit olduğum olaylarda da anlaşıldığı gibi yaşanan, yaşatılan sorunlar “münferit” değil sistematik her yıl her şehirde yaşanmaktadır.

Eminim ki sorun yaşayan ve sesini duyuramayan yüzlerce, binlerce başka engelliler ile aileleri de olmuştur. Olduysa onların akıbeti nasıl sonuçlandı bilinmiyor.

Bakan bey istediği kadar “münferit” diye açıklama yaparsa yapsın sorunu yaşayan bizler ve aileler biliyoruz ki bu olaylar sistematik bir şekilde devam edecektir. Aksaray’da yaşanan olay ise ne ilk ne de son olacaktır.